

РЕШЕНИЕ

№ 2484

гр. София, 10.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **452** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от началник сектор Отдел „Пътна полиция” (ОПП) – СДВР, подадена чрез упълномощения процесуален представител юрк.П., срещу решение № 20061172 от 10.10.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 13353/2019 г. от Софийски районен съд (СРС), 14-ти състав. С него е отменено наказателно постановление (НП) № 19-4332-010233/31.05.2019 г., издадено от началник сектор ОПП-СДВР, с което на М. А. М. на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки, съгласно Наредба Из-2539 на МВР. С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон. Иска се отмяната му и произнасяне по същество, при което оспореното НП да бъде потвърдено. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер по чл.37 от ЗПП.

Ответникът - М. А. М. в писмен отговор и в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител адв.И. оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да потвърди обжалваното съдебно решение, както и да му присъди сторените по

делото разноси, за което прилага списък.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Настоящият 14-ти касационен състав на Административен съд – София град, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

С обжалваното решение СРС е отменил НП № 19-4332-010233/31.05.2019 г., издадено от началник сектор ОПП-СДВР, с което на ответника М. А. М. на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и са му отнети 10 контролни точки, съгласно Наредба Из-2539 на МВР.

За да постанови този резултат, съдът е приел от фактическа страна, че на 31.01.2019 г. около 15.20 часа, М. М. управлявал МПС тип А., модел „CAN-AM” в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. В района на магазин „Д.” бил спрян за извършване на проверка от служители на ОПП-СДВР, които констатирали, че превозното средство не разполага с регистрационни табели и не е регистрирано по надлежния ред. На водача бил съставен АУАН, след което на мястото на проверката пристигнали служители на 07 РУ на СДВР. Образувано било наказателно производство за престъпление по чл.345, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. Поради явната незначителност на обществената опасност на деянието, досъдебното производство било прекратено, а преписката – изпратена на ОПП-СДВР за извършване на преценка за ангажиране на административнонаказателната отговорност на М. М.. Въз основа на постановлението за прекратяване на наказателното производство, на основание чл.36, ал.2 от ЗАНН било издадено оспореното НП.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че НП № 19-4332-010233/31.05.2019 г., предвид представените заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. и заповед № 8121К-9034/02.05.2019 г., и двете на министъра на вътрешните работи, е издадено от компетентен орган. При постановяването му не били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на правото на защита на оспорващия. Спазени били и изискванията за форма и съдържание на НП. Като основателно обаче съдът е възприел направеното от оспорващия възражение, отнасящо се до реда за регистрация на МПС. Позовал се е на разпоредбите на чл.3, ал.1 от Наредба № I-45/24.03.2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и ремаркетата, теглени от тях (Наредба № I-45/24.03.2000 г.), приета на основание чл.140, ал.2, изр.1 от ЗДвП и въвеждаща общо задължение за регистрация на моторните превозни средства и изключението от това задължение, което се съдържало в чл.1, ал.4 от същата наредба. Тъй като превозното средство, с което е осъществено нарушението безспорно било установено като колесен трактор марка „CAN-AM”, модел „RENEGADE X. 1000”, с максимална мощност от 61 kW, който според представеното от М. М. Европейски сертификат за одобряване на типа, съставен въз основа на Регламент (ЕС) № 167/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 05.02.2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на земеделски и горски превозни средства, бил категория „Т3b”, която пък съответствала на дефиницията на трактор, дадена в §6, т.15 от ДР на ЗДвП. С оглед разпореденото с чл.140, ал.7 и

чл.138, ал.3 от ЗДвП съдът е приел, че по отношение на регистрацията е налице препращане към Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника (ЗРКЗГТ) като реда е този по приетата въз основа на същия закон Наредба № 2/03.02.2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по ЗРКЗГТ (приета на основание чл.11, ал.9 от ЗРКЗГТ), съответно, че Наредба № I-45/24.03.2000 г. е неприложима.

Обжалваното решение е неправилно.

По делото не се спори, че процесното МПС марка „CAN-AM”, модел „RENEGADE X. 1000”, с максимална мощност от 61 kW представлява колесен трактор. Това се установява от представения по делото Европейски сертификат за одобряване на типа, съставен въз основа на Регламент (ЕС) № 167/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 05.02.2013 г. относно одобряването и надзора на пазара на земеделски и горски превозни средства, според който процесното превозно средство е определено като категория „Т3b”, която, както правилно е прието от районния съд, съответства на дефиницията на трактор, дадена в §6, т.15 от ДР на ЗДвП. Според посочения текст, „трактор” е моторно превозно средство, предназначено за извършване на специфични дейности, както и за теглене на товарни ремаркета, като в движението по пътищата се допускат само колесните трактори.

Според чл.143, ал.5, т.2 от ЗДвП, не се регистрират: трактори за селското и горското стопанство, които подлежат на регистрация по реда на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника. Поради това обоснована се явява преценката на съда, че предвид правилно определената и безспорна по делото категоризация на превозното средство, редът за регистрацията на същото е този, предвиден в Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника и приетата на основание чл.11, ал.9 от него Наредба № 2/03.02.2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по ЗРКЗГТ.

В случая обаче е без значение какъв е редът за регистрация на процесното МПС, доколкото за същото е дадена възможност да се движи по пътищата, а съгласно чл.140, ал.1, изр.1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

В случая нарушението се състои в това, че на посочените в оспореното НП дата и час М. М. е управлявал колесен трактор, който в съответствие с разпореденото в §6, т.15 от ДР на ЗДвП е допуснат до движение по пътищата и съответно следва да отговаря на изискванията на чл.140, ал.1 от ЗДвП да има необходимата регистрация и табели с регистрационни номера, но е нямал такива. Поради това и правилно е приложена санкционната норма на чл.175, ал.3, изр.1 от ЗДвП, според която водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. Надлежният ред в случая е именно редът по специалния ЗРКЗГТ и Наредба № 2/03.02.2016 г. за условията и реда за регистрация на техниката по ЗРКЗГТ, но санкционният текст от ЗДвП не държи сметка какъв точно е този ред, а дали по него е направена необходимата регистрация.

По изложените съображения решението като неправилно следва да бъде отменено, а вместо него постановено ново, с което обжалваното наказателно постановление да бъде потвърдено.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.1 и 4 от ЗАНН в полза на касатора следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение така, както са поискани, а именно в минимален размер, който на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ е в размер на 80 лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.2 във вр. с чл.222, ал.1 от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20061172 от 10.10.2022 г., постановено по н.а.х.д.№ 13353/2019 г. от Софийски районен съд, 14-ти състав., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 19-4332-010233/31.05.2019 г., издадено от началник сектор ОПП-СДВР.

ОСЪЖДА М. А. М. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.